ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Τακ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ Αριθμός Αδείας 4537
ΕΛΤΑ Hellenic Post
ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1973/05 ΚΕΜΠΑ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ Τεύχος 124 Ιανουάριος 2006

ΙΝΕ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΣΕΕ - Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ ΘΕΣΕΩΝ ΓΣΕΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΣΣΕ ΤΟΥ 2006

◆ Η ΓΣΕΕ για την καταπολέμηση της ανεργίας ◆ Παράρτημα: Τεκμηρίωση θέσεων ΓΣΕΕ για την ΕΓΣΣΕ του 2006 ◆ Δραστηριότητες ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΣΕΕ - Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Τεύχος 124, Ιανουάριος 2006

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Με αφορμή την έναρξη των διαπραγματεύσεων για την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση και τις δηλώσεις του Προέδρου του ΣΕΒ για τον περιορισμό του βελησνεκούς της ισχύος της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης αλλά και των κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, η ΓΣΕΕ προχώρησε σε συνέντευξη τύπου στις 9 Ιανουαρίου του 2006 προκειμένου να τεκμηριώσει το αβάσιμο των προτάσεων του ΣΕΒ κατά τη διαδικασία της διαπραγμάτευσης για την ΕΓΣΣΕ και ταυτόχρονα να αναπτύξει τη στρατηγική της αλλά και τις προτάσεις της, για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας. Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ σε αυτό το τεύχος παρουσιάζει το υλικό αυτής της Συνέντευξης Τύπου καθώς επίσης και άρθρο με τις θέσεις της Συνομοσπονδίας για την καταπολέμηση της ανεργίας και την αύξηση της απασχόλησης. Τέλος η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ παρουσιάζει τις δραστηριότητες του ΙΝΕ το τελευταίο διάστημα.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ • ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Χρήστος Πολυζωγόπουλος • **ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:** ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΙΝΕ, *Πρόεδρος:* Χρήστος Πολυζωγόπουλος, *Αναπληρωτής Πρόεδρος:* Α. Αποστολόπουλος, *Αντιπρόεδρος:* Π. Βούτος, Δ. Στρατούλης, Γ. Ποντικός, *Γρ. Οικονομικού:* Κ. Πουπάκης, *Διευθύνων Σύμβουλος:* Φ. Φατούρος, *Μέλη:* Α. Βλάχος, Π. Γρατσάνης, Στ. Κουτσιούμπελης, Ν. Τσιούνης, Α. Μητρόπουλος, Γ. Ντάσης, Δ. Παρλαβάντζας, Λ. Τέσκος, Σοφ. Κοντόπουλος, Σωτ. Νικολαρόπουλος • **ΓΡΑΦΕΙΑ:** Εμμ. Μπενάκη 71Α, Αθήνα 106 81, Τηλ: 210 3327710, 210 3327726, Fax: 210 3304452 • **ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:** www.inegsee.gr • **ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:** ΚΑΜΠΥΛΗ, Αντιγόνης 60, Τηλ: 210 5156820, Fax: 210 5156811

Η ΓΣΕΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΈΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΊΑΣ

1. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

Ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.) στο πλαίσιο των κυβερνητικών ρυθμίσεων, ενίσχυσης του διευθυντικού δικαιώματος, μείωσης της αμοιβής των υπερωριών, κατάργησης των συλλογικών διαπραγματεύσεων στις ΔΕΚΟ, ιδιοποίησης δις ευρώ μέσω του φορολογικού συστήματος και του κρατικού προϋπολογισμού, επανέρχεται με την πρόταση για **κατάργηση** της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας σε περιοχές με υψηλή ανεργία και σε προβληματικούς κλάδους της Ελληνικής Οικονομίας, για τη δήθεν αντιμετώπιση της ανεργίας.

Η συντονισμένη αυτή στρατηγική κυβέρνησης και Σ.Ε.Β., υπακούει στην νεοφιλελεύθερη αντίληψη, η οποία υποστηρίζει ότι η ελληνική οικονομία και οι επιχειρήσεις για να είναι ανταγωνιστικές σε διεθνές επίπεδο και για να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας, θα πρέπει η Ελλάδα να γίνει χώρα φτηνής εργασίας και άναρχης αγοράς εργασίας για να είναι δυνατόν, εκτός των προαναφερομένων, να μειωθεί και το υψηλό ποσοστό ανεργίας το οποίο οφείλεται στις «δυσκαμψίες» της αγοράς εργασίας, στους «υψηλούς» μισθούς και στην «ύπαρξη» των συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Όμως, ο **Σ.Ε.Β**. **δεν έχει απαντήσει ποτέ μέχρι τώρα** γιατί η μείωση του κόστους εργασίας στην Ελλάδα κατά 25% από το 1985-2005, δεν έχει μετατραπεί σε βελτίωση του επιπέδου ανταγωνιστικότητας της χώρας, σε δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και σε μείωση της ανεργίας.

Η απάντηση η δική μας είναι ότι οι επιχειρήσεις στην Ελλάδα δεν έχουν ακολουθήσει με γοργά βήματα τον δρόμο του καινοτομικού και τεχνολογικού εκσυγχρονισμού, με αποτέλεσμα σ' ένα προϊόν που παράγεται σήμερα στην ελληνική οικονομία το 40% να οφείλεται σε έρευνα, καινοτομία και νέα τεχνολογία, ενώ στις ανταγωνίστριες χώρες τις Ευρωπαϊκής Ένωσης το ποσοστό αυτό να είναι 53% και στις Η.Π.Α. να είναι 72%.

Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο, παρά την μείωση του κόστους εργασίας και τα πρόσφατα μέτρα απορύθμισης των εργασιακών σχέσεων, η ανταγωνιστική θέση της ελληνικής οικονομίας συνεχώς επιδεινώνεται, με αποκορύφωμα την υποχώρησή της κατά τέσσερις θέσεις το τελευταίο έτος και με τάσεις περαιτέρω μείωσης.

Γι' αυτό σε όλους τους τόνους υποστηρίζουμε ότι **η δυσμενής κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η ελληνική οικονομία θα επιδεινωθεί,** όχι λόγω του ύψους των αμοιβών της μισθωτής εργασίας και του θεσμικού πλαισίου των εργασιακών σχέσεων αλλά γιατί απουσιάζει το αναπτυξιακό πρότυπο ενίσχυσης της απασχόλησης με τόνωση των επενδύσεων (δημόσιων

και ιδιωτικών) και βελτίωσης του επιπέδου ανταγωνιστικότητας με την αναβάθμιση (τεχνολογική, καινοτομική, κλπ) της παραγωγικής υποδομής της χώρας και των επιχειρήσεων και η ενίσχυση των ποιοτικών προτύπων και χαρακτηριστικών.

2. Πολιτικές καταπολέμησης της ανεργίας

Οι στρατηγικές και πολιτικές καταπολέμησης της ανεργίας επιδιώκουν ουσιαστικά να επηρεάσουν την αγορά εργασίας και την δομή της απασχόλησης, ώστε σε συνδυασμό με άλλα μέσα άσκησης οικονομικής και αναπτυξιακής πολιτικής να επιτυγχάνεται ο μέγιστος δυνατός ρυθμός μεγέθυνσης της οικονομίας, αύξηση της παραγωγικότητας και ενίσχυσης της απασχόλησης.

Αντίθετα, στην ελληνική οικονομία τα μέτρα χρηματοδοτικής ενίσχυσης των επιχειρήσεων για την βελτίωση του επιπέδου της ανταγωνιστικότητάς τους και την δημιουργία νέων θέσεων εργασίας αποδείχθηκαν ελλιπή και αναποτελεσματικά, με ευθύνη των επιχειρήσεων.

Συγκεκριμένα: α) Η μεταφορά σημαντικών πόρων από το **χρηματιστήριο** στις επιχειρήσεις για την διεύρυνση του όγκου των διαθεσίμων κεφαλαίων τους δεν οδήγησε στην πραγματοποίηση των απαιτούμενων επενδύσεων και στην αύξηση της απασχόλησης, **β) Η μείωση των αμοιβών της υπερωριακής απασχόλησης,** με τους πιο μετριοπαθείς υπολογισμούς συνέβαλε στην μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων κατά 16% και αντίστοιχη μείωση του κόστους μισθοδοσίας των επιχειρήσεων κατά 1 δις ευρώ τον χρόνο, με μηδαμινές επιπτώσεις στην αύξηση της απασχόλησης, **γ) Η μείωση των εργοδοτικών εισφορών** στον ιδιωτικό τομέα του κλάδου σύνταξης από 1/1/01 μέχρι 31/12/03, από 13,33% σε 11,33% δηλ. μείωση κατά 2% για όσους εργαζόμενους την συγκεκριμένη χρονική περίοδο αμείβονταν με μηνιαίο μισθό μέχρι 600 ευρώ, επίσης δεν απέφερε αύξηση της απασχόλησης, **δ) Οι επιδοτήσεις του αναπτυξιακού νόμου για νέες επενδύσεις,** όπως ανέφερε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας στην Βουλή (21/12/05) επέφερε μόλις 2000 νέες θέσεις εργασίας ενώ οι μετεγκατάσταση επιχειρήσεων είχαν ως αποτέλεσμα να χαθούν 16.067 θέσεις εργασίας παρά τον αναπτυξιακό Νόμο και τις φορολογικές απαλλαγές.

Ούτε όμως οι πολιτικές που εφαρμόστηκαν για την αύξηση της απασχόλησης ή / και την αντιμετώπιση της ανεργίας, παρότι συνέβαλλαν στην οικονομική ενίσχυση των επιχειρήσεων, υπήρξαν αποδοτικές και δε μείωσαν την ανεργία.

Η εξέλιξη των ποσοστών ανεργίας κατά την τελευταία δεκαετία μας δείχνει μια αυξομείωση της τάξης του 1-2% κάθε 2-3 χρόνια, ποσοστό που αφενός εμπίπτει στο στατιστικό σφάλμα του δειγματοληπτικών ερευνών, αφετέρου το μεγαλύτερο μέρος του είναι πιθανόν να οφείλεται στην εποχιακή απασχόληση στους ΟΤΑ και το Δημόσιο. Είτε έτσι είτε αλλιώς, οι άνεργοι στη χώρα μας παραμένουν σταθερά πάνω από 500.000 άτομα κάθε χρόνο.

Η ανάγκη να υπάρχουν ειδικές πολιτικές (ενεργητικές και παθητικές) για την αύξηση της απασχόλησης, εκτός από την σύνδεσή τους με την οικονομική επενδυτική και βιομηχανική πολιτική, προκύπτει από το γεγονός ότι η αγορά εργασίας δεν προσαρμόζεται αυτόματα στις ανάγκες των διαδικασιών μεγέθυνσης και αναδιάρθρωσης της οικονομίας. Έτσι, η σύζευξη προσφοράς και ζήτησης εργασίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί με ικανοποιητικό τρόπο παρά από την στιγμή που ειδικές πολιτικές

απασχόλησης φροντίζουν να υπάρχει η προσφορά η οποία ανταποκρίνεται στη ζήτηση που διαμορφώνει η δυναμική της οικονομικής ανάπτυξης. Από την άποψη αυτή είναι ενδιαφέρον να τονισθεί η αναγκαιότητα του στρατηγικού προσανατολισμού των πολιτικών αύξησης της απασχόλησης και καταπολέμησης της ανεργίας προς την κατεύθυνση των πτυχών της προσφοράς (γνώση, ικανότητες, εξειδίκευση του εργατικού δυναμικού) και της ζήτησης εργασίας (βιομηχανική κλαδική πολιτική, επενδύσεις, ολοκληρωμένα συμπλέγματα δραστηριοτήτων σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, νέες θέσεις εργασίας, ποιότητα εργασιακών σχέσεων, χρόνος εργασίας, κλπ).

Ωστόσο οι πολιτικές που εφαρμόζονται στη χώρα μας για την μείωση της ανεργίας παρά το ότι επιδοτούν τις νέες προσλήψεις (Προγράμματα επιδότησης επιχειρήσεων για δημιουργία νέων θέσεων εργασίας) με ποσά που κυμαίνονται από 14 έως 26 ευρώ το άτομο την ημέρα και για χρονικό διάστημα έως και δύο έτη, δεν συμβάλλουν ιδιαίτερα στη μείωση της ανεργίας. Αντίθετα συμβάλλουν σημαντικά στη μείωση του κόστους μισθοδοσίας των επιχειρήσεων.

Οι παραπάνω πολιτικές, τόσο αυτές που στοχεύουν στην αύξηση των διαθέσιμων κεφαλαίων των επιχειρήσεων όσο κι εκείνες που επιδιώκουν την συρρίκνωση της αμοιβής των εργαζομένων, έχουν ως αποτέλεσμα ιδιαίτερα υψηλές οικονομικές ενισχύσεις των επιχειρήσεων χωρίς να επιτυγχάνεται ο στόχος της αύξησης της απασχόλησης και κυρίως του περιορισμού του επιπέδου ανεργίας, ειδικά σε περιοχές και κλάδους όπου η τελευταία εμφανίζει ποσοστά υψηλότερα του μέσου εθνικού όρου.

Προκύπτουν έτσι εύλογα ερωτήματα αναφορικά με τις επιδιώξεις των εργοδοτών και τις πρόσφατες προτάσεις τους για μείωση της αμοιβής των εργαζομένων με την μη εφαρμογή της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. στους κλάδους και τις περιοχές που είναι σε αναδιάρθρωση ή εμφανίζουν υψηλά ποσοστά ανεργίας.

Αξίζει να σημειωθεί ότι Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. εφαρμόζονται σε 18 από τις 25 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (9 χώρες από τα 10 νέα κράτη-μέλη και 9 χώρες από τα 15 παλαιά κράτη-μέλη).

Κατά συνέπεια, **όταν με τέτοιο όγκο χρηματοδοτικών ενισχύσεων,** όπως αυτές που προαναφέρθηκαν, δεν ενισχύθηκε ούτε η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, ούτε η απασχόληση πως θα επιτευχθεί κάτι τέτοιο με την κατάργηση της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.);

3. Δέκα προτάσεις για την καταπολέμηση της ανεργίας και την αύξηση της απασχόλησης.

Το συνδικαλιστικό κίνημα έχει επανειλημμένα υποστηρίξει και καταθέσει την άποψή του για την αναπτυξιακή στρατηγική της ελληνικής οικονομίας η οποία, μεταξύ των άλλων, επικεντρώνεται στην αναγκαιότητα σύνδεσης των πολιτικών απασχόλησης με τους στόχους και το περιεχόμενο της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής καθώς και εξασφάλισης της απαιτούμενης συνέργιας και συμπληρωματικότητας των εφαρμοζόμενων ενεργητικών απασχόλησης.

Πιο συγκεκριμένα, μέτρα που θα μπορούσαν να ληφθούν άμεσα για την καταπολέμηση της ανεργίας και για την αύξηση της απασχόλησης είναι:

α) Συμπληρωματικότητα των ενεργητικών με τις παθητικές πολιτικές απασχόλησης, αντί της σχέσης υποκατάστασης που παρατηρείται σήμερα, με ταυτόχρονη

αύξηση του επιπέδου και της διάρκειας καταβολής του επιδόματος ανεργίας.

β) Σύνδεση της επιδότησης των επενδύσεων του αναπτυξιακού νόμου με την δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, με κλιμάκωση της αύξησης του ποσοστού επιδότησης της επένδυσης ανάλογα με τον αριθμό των νέων θέσεων εργασίας. Συζήτηση για ανεύρεση και υποστήριξη ολοκληρωμένων και στοχευμένων παρεμβάσεων σε ειδικούς κλάδους (π.χ. κλωστοϋφαντουργία). Σε περίπτωση μετεγκατάστασης των επιχειρήσεων σε άλλη χώρα, εφόσον έχουν επιδοτηθεί **να υποχρεώνονται στην έντοκη επιστροφή των ποσών που επιδοτήθηκαν.**

γ) Στο πλαίσιο της πρότασης της Γ.Σ.Ε.Ε. για την μείωση του χρόνου εργασίας χωρίς μείωση των αποδοχών, **άμεση εφαρμογή** του 35ωρου σε εργαζόμενους που έχουν συμπληρώσει το 59ο έτος της ηλικίας τους.

δ) Υποχρέωση των επιχειρήσεων **για κάλυψη κατά το ήμισυ τουλάχιστον των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων** που απολύουν και έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους, για περίοδο τουλάχιστον 5 ετών εφόσον παραμένουν άνεργοι σε περιοχές υψηλού δείκτη ανεργίας (π.χ Νομός Ημαθίας).

ε) Επιδότηση κατά προτεραιότητα των επενδυτικών σχεδίων επιχειρήσεων που ανήκουν σε κλάδους με αυξημένα πολλαπλασιαστικά (άμεσα και έμμεσα) αποτελέσματα ως προς την απασχόληση (γεωργία, ξυλεία/έπιπλα, μεταλλικά προϊόντα, μεταφορές και επικοινωνίες, τρόφιμα – ποτά).

στ) Δημιουργία ειδικού κονδυλίου στον Κρατικό Προϋπολογισμό με πόρους που θα προέρχονται από αναδιανομή του εισοδήματος σε βάρος τον εχόντων και κατεχόντων, με στόχο την επιδότηση πρόσληψης μακροχρόνιων ανέργων άνω των δύο ετών (π.χ. ενιαίος φορολογικός συντελεστής φυσικών και νομικών προσώπων και εφαρμογή της προοδευτικής φορολογίας στις Ανώνυμες εταιρείες).

ζ) Εφαρμογή του αφορολόγητου ορίου ετήσιου εισοδήματος μέχρι 20.000 ευρώ για τα δύο πρώτα χρόνια της απασχόλησής τους για όσους εργαζόμενους δεν ξεπερνούν το 30ο έτος της ηλικίας τους και είναι πάνω από δύο χρόνια άνεργοι πριν την πρόσληψή τους.

η) Φορολογική απαλλαγή του συνόλου των ατομικών δαπανών για επαγγελματική κατάρτιση των ανέργων και των εργαζομένων.

θ) Αλλαγή του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας του ΛΑΕΚ και εφαρμογή του επιχειρησιακού προγράμματος όπως αυτό έχει ήδη συμφωνηθεί μεταξύ της Γ.Σ.Ε.Ε. και των εργοδοτικών οργανώσεων.

ι) Κατάρτιση και υλοποίηση εξειδικευμένων μεσο-μακροπρόθεσμων αναπτυξιακών σχεδίων μέσω του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων στις περιοχές που αντιμετωπίζουν οξυμένα προβλήματα ανεργίας (π.χ. ολοκληρωμένα παραγωγικά συμπλέγματα δραστηριοτήτων σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο).

4. Αντί Επιλόγου

Οι προτάσεις της Γ.Σ.Ε.Ε. για την καταπολέμηση της ανεργίας και την αύξηση της απασχόλησης διαπνέονται από την αναγκαιότητα μίας δυναμικής αναπτυξιακής στρατηγικής και ταυτόχρονα μετατοπίζουν και εξισορροπούν το κέντρο βάρους των πολιτικών απασχόλησης από το μι-

κρο-οικονομικό προς το μακρο-οικονομικό επίπεδο. Έτσι, **διαμορφώνουν ένα εναλλακτικό πλαίσιο πολιτικής για την οικονομική ανάπτυξη, την απασχόληση και την βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των εργαζομένων και των ανέργων.** Διαφορετικά, ο μονομερής και απορρυθμιστικός προσανατολισμός των εφαρμοζόμενων πολιτικών σε βάρος της εργασίας περιπλέκει και οξύνει τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα της χώρας μας.

Οι προτάσεις αυτές φιλοδοξούμε να αποτελέσουν αντικείμενο δημόσιου διαλόγου. Θα επιδιώξουμε και στην αυριανή συνάντηση με τους εργοδότες να απαιτηθεί από κοινού το αίτημα για συνεδρίαση **της Εθνικής Επιτροπής Απασχόλησης** την οποία έχει αδρανοποιήσει η Κυβέρνηση.

Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης και προπαντός σύζευξη του θέματος της ανεργίας με τις διαπραγματεύσεις και τις διαδικασίες για την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε γιατί δεν ταυτίζεται το θέμα τις ανεργίας με τις αυξήσεις και τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.

Αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι εργοδότες αλλά το συσχετίζουν για να αποκτήσουν επικοινωνιακό και κοινωνικό άλλοθι προκειμένου να δικαιολογήσουν την εργοδοτική αδιαλλαξία απέναντι στις δίκαιες ρεαλιστικές και απολύτως αναγκαίες διεκδικήσεις των εργαζομένων για πραγματικές αυξήσεις και ικανοποιητικές Σ.Σ.Ε.

ΠΑΡΆΡΤΗΜΑ
ΤΕΚΜΗΡΊΩΣΗ ΘΈΣΕΩΝ ΓΣΕΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΣΣΕ

ΣΥΝΈΝΤΕΥΞΗ Τ΄ΥΠΟΥ ΓΣΕΕ
(9-01-2006)

Κρίναμε αναγκαίο, πριν από την 2η συνάντηση με τους εργοδότες που πραγματοποιείται αύριο, να οριοθετήσουμε πλήρως τις θέσεις μας για τις διεκδικήσεις μας από την εργοδοτική πλευρά τόσο για το περιεχόμενο της υπό διαπραγμάτευσης και υπογραφής Ε.Γ.Σ.Σ.Ε όσο και για τις σταθερές στη βάση των οποίων θα γίνουν οι κλαδικές και επιχειρησιακές διαπραγματεύσεις.

Παράλληλα θέλουμε να αναπτύξουμε την στρατηγική μας αλλά και τις προτάσεις μας για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας και την ανταγωνιστικότητα της Ελληνικής Οικονομίας.

Κυρίως όμως θέλουμε να σταθούμε ιδιαίτερα στα ζητήματα της Απασχόλησης και της Ανεργίας.

Σε δηλώσεις που έγιναν μετά την συνάντηση που είχαμε με την εργοδοτική πλευρά στις 19/12/2005, από την μεριά του ΣΕΒ, εκφράστηκε για άλλη μια φορά η απαίτηση των Βιομηχάνων για περιορισμό (σε αυτή τη φάση και αργότερα πιθανά σε κατάργηση) του βελτενεκούς και του περιεχόμενου τόσο της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε όσο και των κλαδικών Σ.Σ.Ε.

Γνωστός ο στόχος τους που δεν είναι άλλος από το απόλυτο και ανεξέλεγκτο διευθυντικό δικαίωμα. Στόχος απολύτως κατανοητός αφού είναι απόρροια όσων απλόχερα τους έδωσε η Κυβέρνηση με τον Ν,3385, τον φορολογικό Νόμο και την αμφισβήτηση από την ίδια του εύρους και του βάθους των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων με τον Ν,3429 για τις ΔΕΚΟ αλλά και με μια σειρά αντεργατικών ρυθμίσεων και πολιτικών επιλογών.

Εκείνο που δεν μπορεί να κατανοήσει κανένας καλοπροαίρετος παρατηρητής ή σχολιαστής, είναι η προκλητική αναφορά του προέδρου του ΣΕΒ στο θέμα της ανεργίας και των ανέργων και η αποπροσανατολιστική προσπάθεια σύνδεσης αυτού του οξυμένου οικονομικού και κοινωνικού προβλήματος με τις διαπραγματεύσεις για την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.

Οφείλει η ηγεσία τους ΣΕΒ και όλοι όσοι έχουν αυτές ή και παρόμοιες απόψεις να απαντήσουν στα εξής ερωτήματα:

1. **Είναι αλήθεια ότι το μισθολογικό κόστος στη χώρα μας μειώθηκε κατά 25% από το 1985 έως το 2005;**

Αν ναι, γιατί δεν μετατράπηκε αυτή η μείωση σε αύξηση της απασχόλησης και σε ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας την οποία διαρκώς μας προβάλουν σαν το μεγάλο εμπόδιο. Η απάντηση η δική μας είναι ότι οι επιχειρήσεις στην Ελλάδα δεν έχουν ακολουθήσει με γοργά βήματα τον δρόμο του καινοτομικού και τεχνολογικού εκσυγχρονισμού, με αποτέλεσμα σ' ένα προϊόν που παράγεται σήμερα στην ελληνική οικονομία το 40% να οφείλεται σε έρευνα, καινοτομία και νέα τεχνολογία, ενώ στις ανταγωνίστριες χώρες τις Ευρωπαϊκής Ένωσης το ποσοστό αυτό να είναι 53% και στις Η.Π.Α. να είναι 72%.

Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο, παρά την μείωση του κόστους εργασίας και τα πρόσφα-

τα μέτρα απορύθμισης των εργασιακών σχέσεων, η ανταγωνιστική θέση της ελληνικής οικονομίας συνεχώς επιδεινώνεται, με αποκορύφωμα την υποχώρησή της κατά τέσσερις θέσεις το τελευταίο έτος και με τάσεις περαιτέρω μείωσης.

Γι' αυτό σε όλους τους τόνους υποστηρίζουμε ότι η δυσμενής κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η ελληνική οικονομία θα επιδεινωθεί, όχι λόγω του ύψους των αμοιβών της μισθωτής εργασίας και του θεσμικού πλαισίου των εργασιακών σχέσεων αλλά γιατί απουσιάζει το αναπτυξιακό πρότυπο ενίσχυσης της απασχόλησης με τόνωση των επενδύσεων (δημόσιων και ιδιωτικών) και βελτίωσης του επιπέδου ανταγωνιστικότητας με την αναβάθμιση (τεχνολογική, καινοτομική, κλπ) της παραγωγικής υποδομής της χώρας και των επιχειρήσεων και η ενίσχυση των ποιοτικών προτύπων και χαρακτηριστικών.

2. Είναι αλήθεια ότι έχουν μεταφερθεί σημαντικοί πόροι από το χρηματιστήριο στις επιχειρήσεις για τη διεύρυνση του όγκου των διαθεσίμων κεφαλαίων τους;

Αν ναι, γιατί δεν οδηγήθηκαν οι επιχειρηματίες σε αύξηση των επενδύσεων ώστε να αυξηθεί και η απασχόληση;

3. Είναι αλήθεια ότι η μείωση των αμοιβών της υπερωριακής απασχόλησης που επιφέρει ο Ν,3385/05, με τους πιο μετριοπαθής υπολογισμούς συμβάλει στην μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων κατά 16% (σε ετήσια βάση) και αντίστοιχη μείωση του κόστους μισθοδοσίας των επιχειρήσεων κατά 1 δις. € περίπου;

Αν ναι, γιατί δεν αυξάνεται η απασχόληση και η ανταγωνιστικότητα της Ελληνικής Οικονομίας η οποία υποχώρησε κατά 4 θέσεις τον τελευταίο χρόνο;

4. Είναι αλήθεια ότι μειώθηκαν κατά 2 εκατοστιαίες μονάδες οι εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές (από 13,33 σε 11,33%) από 1/1/01 έως 31/12/03 για τους εργαζόμενους με μηνιαίο μισθό μέχρι 600 €;

Αν ναι, γιατί δεν είχαμε αύξηση της απασχόλησης και μείωση της ανεργίας;

5. Είναι αλήθεια ότι ο υφιστάμενος φορολογικός Νόμος μειώνει σκανδαλωδώς τις φορολογικές υποχρεώσεις των επιχειρηματιών σε βάρος του κόσμου της μισθωτής εργασίας κατά 1 δις € το χρόνο;

Αν ναι, γιατί δεν έχουμε αύξηση των επενδύσεων και της απασχόλησης

6. Είναι αλήθεια ότι από τα προγράμματα για την αντιμετώπιση της ανεργίας προβλέπεται και διατίθεται επιδότηση για 130.000 νέες θέσεις εργασίας από

14 έως 26 € το άτομο την ημέρα και για χρονικό διάστημα έως και 2 έτη; Ακόμη από άλλα προγράμματα δεν προβλέπεται δωρεάν εργασία από Νέους εργαζόμενους; (απόκτηση εργασιακής εμπειρίας κ.λπ).

Αν ναι, γιατί δεν εκφράζουν ενδιαφέρον οι επιχειρηματίες για την αξιοποίηση αυτών των σημαντικών δυνατοτήτων; Γιατί δεν προσλαμβάνουν τους νέους και τις νέες οι οποίοι για αρκετούς μήνες τους προσφέρουν δωρεάν εργασία;

7. Είναι αλήθεια ότι ο κατώτατος μισθός σε εθνικό επίπεδο ισχύει σε 18 από τα 25 Κράτη –Μέλη της Ε.Ε (σε 9 από τα 15 παλαιά μέλη και σε 9 από τα 10 νέα μέλη μετά την 1/5/04). Ακόμη δεν είναι αλήθεια ότι στην χώρα μας ο μέσος εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας είναι 42,4 ώρες έναντι των 37,9 ωρών των χωρών μελών της Ε.Ε των 15;

Αν ναι, γιατί ο Πρόεδρος του ΣΕΒ διαστρέβλωσε την αλήθεια στις δηλώσεις του; Γιατί αρνούνται και απορρίπτουν το αίτημα μας για μείωση του εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας με στόχο το 35ωρο; Γιατί ενώ έχουμε περισσότερο χρόνο εργασίας, χαμηλότερους μισθούς, αυξημένη παραγωγικότητα της εργασίας, η οικονομία μας δεν είναι ανταγωνιστική; Οι εργαζόμενοι και το κόστος εργασίας ευθύνονται πάλι;

8. Είναι αλήθεια ότι για να διατηρηθεί και μόνο η αγοραστική δύναμη των εισοδημάτων των μισθωτών απαιτούνται αυξήσεις 7,5%; (μέση επιβάρυνση από την αύξηση Φ.Π.Α, πετρέλαιο, μείωση αμοιβής υπερωριών στον Ιδιωτικό Τομέα θα ανέλθει στο 3,1% + από την μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας 1,1% + πληθωρισμός του 2006 3,3% = σύνολο 7,5%).

Αν ναι, πως δικαιολογείται η αδιαλλαξία των εργοδοτών οι οποίοι μιλούν για αυξήσεις στα όρια του πληθωρισμού; (Δηλαδή για μειώσεις). Ποιο είναι τελικά το ποσοστό που αναλογεί στους εργαζόμενους για να έχουν προστασία και αύξηση του εισοδήματος με βάση την αύξηση της παραγωγικότητας;

9. Είναι αλήθεια ότι η εξέλιξη της κερδοφορίας στην Ελλάδα με βάση τα στοιχεία διεθνών οργανισμών στην δεκαετία 1995-2005 έχει αυξηθεί κατά 23,3% έναντι 12,2% που αυξήθηκε κατά μέσο όρο στις χώρες μέλη της Ε. Ένωσης των 15;

Αν ναι, πως μπορούν να δικαιολογήσουν την άρνησή τους και να κατανοήσουν την κοινωνική πραγματικότητα ώστε να απαιτούν την διεύρυνση των εισοδηματικών και κοινωνικών ανισοτήτων; Γιατί υποχωρεί η ανταγωνιστικότητα της Ελληνικής Οικονομίας; Δεν έχει κυρίαρχη ευθύνη η εργοδοτική πλευρά και η επιχειρηματική δραστηριότητα;

10. Είναι αλήθεια ότι σε όλα τα βασικά είδη λαϊκής κατανάλωσης έχουμε τιμές Ευρώπης αλλά μισθούς που υπολείπονται των ευρωπαίων συναδέλφων μας;

Αν ναι, πως δικαιολογείται η άρνηση για σύγκλιση των μισθών στην χώρα μας έναντι του μέσου όρου των μισθών των χωρών μελών της Ε. Ένωσης;

Στα κείμενα που σας παραθέτουμε σήμερα περιλαμβάνονται:

1. Πλήρης τεκμηρίωση από το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ όσων στοιχείων αναφέρουμε με την μορφή ερωτημάτων στο κείμενο της σημερινής μας συνέντευξης.

2. Οι προτάσεις μας με την απαίτησή μας για άμεση συνεδρίαση της Εθνικής Επιτροπής Απασχόλησης για να συζητηθούν και να αξιοποιηθούν με την υποστήριξη όλων οι πολιτικές αύξησης απασχόλησης.

3. Οι προτάσεις μας για την ανταγωνιστικότητα της Ελληνικής Οικονομίας και για την υποστήριξη της Οικονομικής Ανάπτυξης (Θα πραγματοποιήσουμε κεντρική εκδήλωση για την Ανάπτυξη και την Ανταγωνιστικότητα κατά την οποία θα εξειδικευθούν οι προτάσεις μας).

Τελειώνοντας διακηρύσσουμε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι:

- Οι εργαζόμενοι εισέπραξαν το προηγούμενο διάστημα με συγκεκριμένες πολιτικές και νόμους που τις συνοδεύουν την αποσταθεροποίηση ακόμη περισσότερο της εργασίας τους, τα βασικά τους δικαιώματα, την εισοδηματική και κοινωνική τους θέση.

- Οι λεγόμενες μεταρρυθμίσεις δεν είναι τίποτα άλλο από κατάργηση εργασιακών δικαιωμάτων και αποσταθεροποίηση κάθε έννοιας ασφάλειας που αφορά την εργασία και τα ωράρια τόσο στον Δημόσιο όσο και στον Ιδιωτικό Τομέα.

- Ο παράγοντας εργασία ενοχοποιήθηκε για κάθε τι το αρνητικό που υπάρχει στην χώρα.

- Οι εργοδότες αποθρασύνθηκαν και έρχονται στις διαπραγματεύσεις με αιτήματα και απαιτήσεις για ανατροπές και αμφισβητήσεις των απαραβίαστων κατακτήσεων των εργαζομένων που είναι οι ελεύθερες Συλλογικές Διαπραγματεύσεις και οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.

- Με τον πλέον αποφασιστική στάση σήμερα λέμε:

  - Τέτοια εξέλιξη δεν θα την επιτρέψουμε. Θα αντισταθούμε και θα επιτεθούμε.

  - Αυτή την εντολή μας έδωσαν οι εργαζόμενοι με την μεγαλειώδη κινητοποίηση στις 14 Δεκέμβρη 2005 και αυτή θα υλοποιήσουμε.

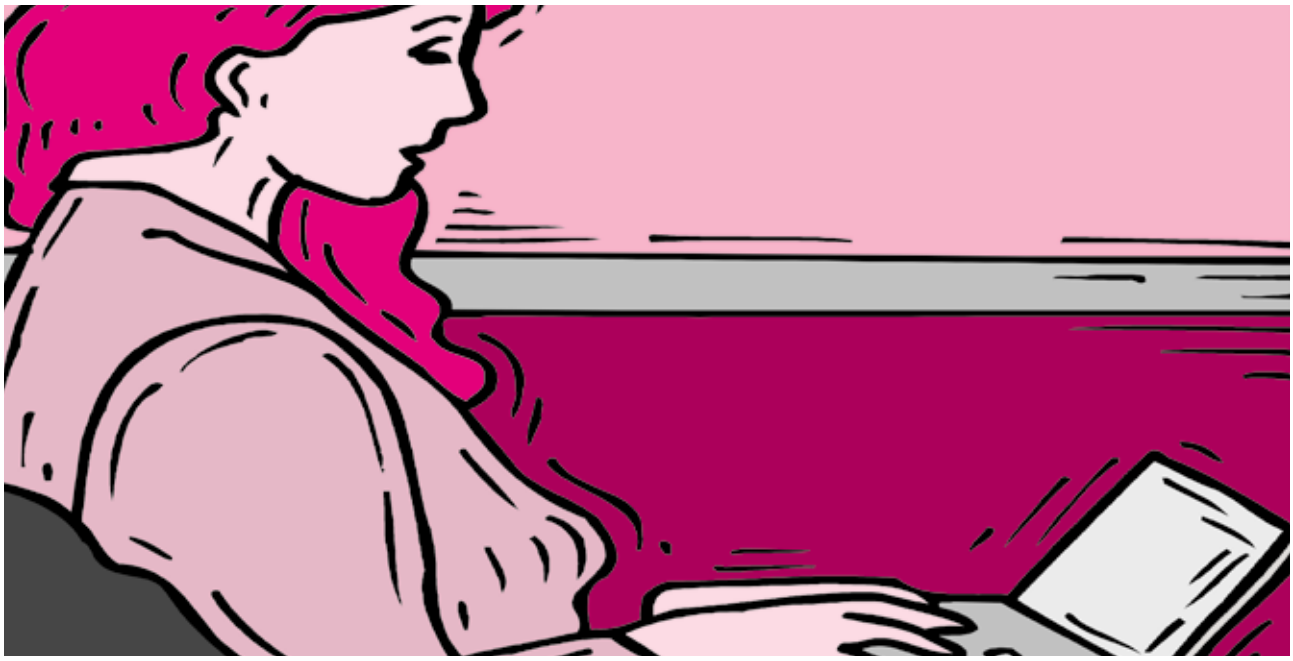

Η ΕΞΈΛΙΞΗ ΤΗΣ ΚΕΡΔΟΦΟΡΊΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΆΔΑ

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (DG ECFIN), η κερδοφορία[1] του συνόλου των τομέων της οικονομίας αυξάνεται στην Ελλάδα από τα πρώτα έτη της δεκαετίας του 1990 (Διάγραμμα 1). Μετά την δεκαετή μείωση της απόδοσης κεφαλαίου (1974-1983) και την στασιμότητα των ετών 1984-1990 σε χαμηλά επίπεδα, εκκίνησε μια διαδικασία αύξησης της κερδοφορίας, η οποία δεν έχει ανακοπεί μέχρι σήμερα.

Με βάση 100 το 1995, η απόδοση κεφαλαίου έχει προσεγγίσει σήμερα το επίπεδο 123,3, δηλαδή ένα επίπεδο κερδοφορίας που είναι το ιστορικά υψηλότερο επίπεδο των τελευταίων 27 ετών και το οποίο είναι συγκρίσιμο με τον μέσο όρο της περιόδου 1960-1973, η οποία ήταν μια «χρυσή» περίοδος κερδοφορίας στην ελληνική οικονομία.

Διάγραμμα 1

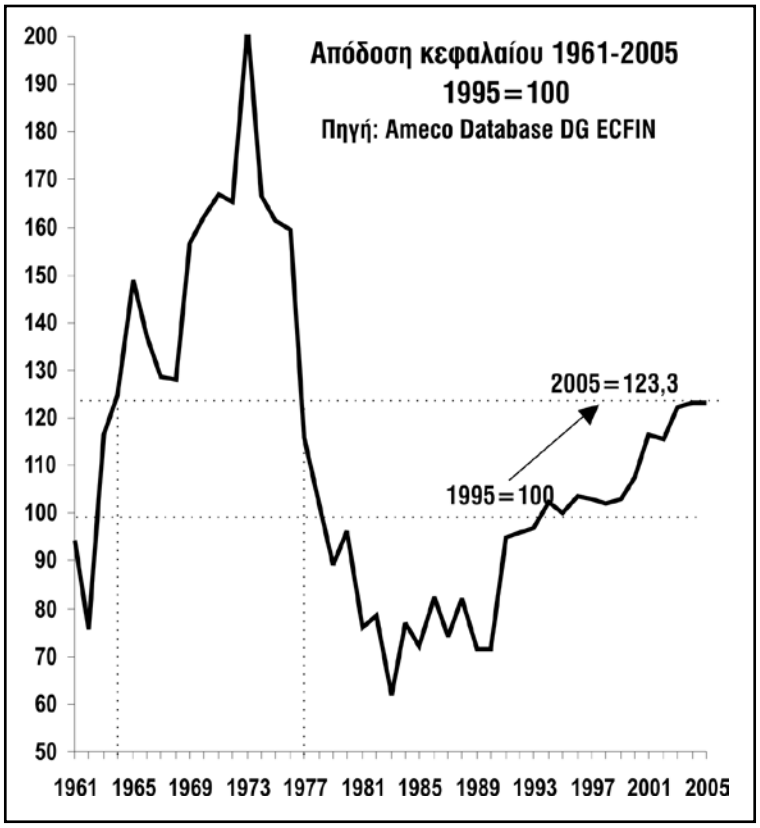

1 Ο δείκτης που χρησιμοποιείται είναι η Απόδοση Κεφαλαίου (rate of return) που υπολογίζεται ως ο λόγος του καθαρού λειτουργικού πλεονάσματος (net operating surplus) της οικονομίας προς το καθαρό πάγιο κεφαλαιακό απόθεμα.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσιεύει στοιχεία για την κερδοφορία (την απόδοση κεφαλαίου) και για τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης των 15 χωρών τα οποία επιτρέπουν συγκρίσεις του σχετικού ρυθμού μεταβολής της κερδοφορίας στις χώρες μέλη. Μια τέτοια σύγκριση φαίνεται στον παρακάτω πίνακα:

Πίνακας 1
Απόδοση κεφαλαίου στο σύνολο της οικονομίας

		2005
ΕΕ-15	(1995 = 100)	112,2
Ζώνη Ευρώ	(1995 = 100)	112,0
Βέλγιο	(1995 = 100)	110,4
Δανία	(1995 = 100)	117,5
Γερμανία	(1995 = 100)	121,3
Ελλάδα	(1995 = 100)	123,3
Ισπανία	(1995 = 100)	100,8
Γαλλία	(1995 = 100)	102,5
Ιρλανδία	(1995 = 100)	127,2
Ιταλία	(1995 = 100)	101,2
Ολλανδία	(1995 = 100)	104,8
Αυστρία	(1995 = 100)	116,7
Πορτογαλία	(1995 = 100)	76,4
Φιλανδία	(1995 = 100)	129,1
Σουηδία	(1995 = 100)	100,5
Βρετανία	(1995 = 100)	119,9

Από τον παραπάνω πίνακα προκύπτει ότι η απόδοση κεφαλαίου στην Ελλάδα αυξήθηκε, κατά την περίοδο 1995-2005, κατά 23,3% έναντι 12,2% στην Ευρωπαϊκή Ένωση των 15 και 12,0% στη ζώνη του Ευρώ. Μεγαλύτερες αυξήσεις από την Ελλάδα παρατηρήθηκαν, κατά την ίδια χρονική περίοδο, μόνον στην Ιρλανδία (27,2%) και στη Φιλανδία (29,1%). Στην Ισπανία υπήρξε στασιμότητα του επιπέδου κερδοφορίας ενώ στην Πορτογαλία παρατηρείται καθαρή θεαματική μείωση.

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΌΤΗΤΑ - ΝΈΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΌΣ ΝΌΜΟΣ (2399/04)

Ο νέος επενδυτικός νόμος δεν αύξησε την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση ούτε μείωσε την ανεργία.

Τα πρώτα αποτελέσματα της εφαρμογής του νέου αναπτυξιακού νόμου (2399/2004), δείχνουν τις περιορισμένες επιπτώσεις που έχει σχετικά με την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση:

1

Τα επενδυτικά σχέδια που έχουν εγκριθεί από την εφαρμογή του νόμου αντιπροσωπεύουν συνολικά μόνο 369 εκατ. Ευρώ, και 1,26 εκατ. Ευρώ κατά μέσο όρο ανά επενδυτικό σχέδιο, παρόλο που η μέση επιχορήγηση είναι υψηλή και αντιπροσωπεύει το 42% της συνολικής επενδυτικής δαπάνης.

2

Οι προβλεπόμενες νέες θέσεις εργασίας είναι μόλις 1500 που βαραίνουν ελάχιστα σε σχέση με τις 217.000 θέσεις εργασίας που δημιουργήθηκαν τον τελευταίο χρόνο στο σύνολο της οικονομίας (2ο τρίμηνο του 2005 σε σχέση με το 2ο τρίμηνο του 2004), οι οποίες όμως ακυρώθηκαν από τις 231.000 μετακινήσεις προς την ανεργία ή την εγκατάλειψη της ενεργού δραστηριότητας,

3

Τα εγκεκριμένα επενδυτικά σχέδια αναμένεται να επηρεάσουν ελάχιστα την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, καθώς αφορούν παραδοσιακούς κλάδους και υπαρκτές δραστηριότητες.

Τα κύρια χαρακτηριστικά του νέου αναπτυξιακού νόμου είναι η αύξηση των επιχορηγήσεων και η αποδέσμευση του ύψους της επιχορήγησης από τον αριθμό των θέσεων εργασίας που δημιουργούνται. Εντάσσεται στη λογική που επιδιώκει να μειώσει το εργατικό κόστος, να αυξήσει την ευελιξία, να ενισχύσει την κερδοφορία των επιχειρήσεων και επομένως να μεταφέρει πόρους στις επιχειρήσεις, χωρίς όμως αποτελέσματα σε σχέση με την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση.

Κατά τη συζήτηση του σχεδίου για τον νέο αναπτυξιακό νόμο, η ΓΣΕΕ είχε επισημάνει ότι η οικονομία χρειάζεται επενδύσεις που θα ενισχύσουν την καινοτομία στα προϊόντα και τις μεθόδους παραγωγής, στην τεχνολογία και στη διοίκηση των επιχειρήσεων, επενδύσεις που θα συνδυαστούν με αυξημένες γνώσεις και ευθύνες των εργαζομένων. Από τη στιγμή που η εμπειρία της τελευταίας δεκαετίας, ακόμη και των περιόδων κατά τις οποίες οι επενδύσεις ήταν αυξημένες, δείχνει οτι η συγκράτηση του εργατικού κόστους κάτω από τα επίπεδα αύξησης της παραγωγικότητας, η ευελιξία στην αγορά εργασίας, καθώς και η αύξηση της κερδοφορίας συνδυάζονται με την επιδείνωση και όχι με την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Η μειωμένη ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας δεν εκφράζεται μόνο με την επιδείνωση του εμπορικού ισοζυγίου, αλλά και με την απώλεια αγορών στον Ευρωπαϊκή Ένωση και την μετατόπιση των εξαγωγών προς τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Η εξέλιξη αυτή σε συνδυασμό με τις μετεγκαταστάσεις επιχειρήσεων στα Βαλκά-

νια, δείχνει οτι η ελληνική οικονομία είναι εγκλωβισμένη ανάμεσα στην αναπτυγμένη Ευρώπη και τις χώρες φτηνού εργατικού δυναμικού. Οι πολιτικές που εφαρμόζονται, και ειδικότερα η στρατηγική της μείωσης του κόστους εργασίας που εντείνεται και συγκεκριμενοποιείται μέρα με την ημέρα, οδηγεί την οικονομία σε έναν ολισθηρό και αδιέξοδο δρόμο χωρίς τέλος για την ανόρθωση της ανταγωνιστικότητας μέσω της συνεχούς επιβάρυνσης του κόσμου της εργασίας.

Από την άποψη αυτή εξελίσσεται ως τελευταία ευκαιρία για την ελληνική οικονομία η αναγκαιότητα διαμόρφωσης (με την πραγματοποίηση ενός πολιτικού και κοινωνικού διαλόγου) ενός νέου αναπτυξιακού υποδείγματος και μίας νέας στόχευσης της αναπτυξιακής στρατηγικής, που δεν είναι άλλη από την ανατροπή της τάσης συρρίκνωσης του αναπτυξιακού αποθέματος, την δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, την επίτευξη της πραγματικής σύγκλισης και τη βελτίωση του επιπέδου της διαρθρωτικής ανταγωνιστικότητας (τεχνολογία παραγωγής, καινοτομία στα προϊόντα, βελτίωση μεθόδων παραγωγής, κλπ.).

Πίνακας 1

Δημόσιες Δαπάνες των Πολιτικών Απασχόλησης ως ποσοστό (%) του ΑΕΠ, 2003

	ΣΥΝΟΛΟ	Υπηρεσίες	Δαπάνες Ενεργητικών πολιτικών	Δαπάνες Παθητικών πολιτικών
Δανία	4,422	0,213	1,529	2,681
Βέλγιο	3,751	0,231	1,006	2,514
Γερμανία	3,488	0,261	0,948	2,280
Ολλανδία	3,051	0,309	0,947	1,795
Φινλανδία	2,967	0,124	0,748	2,095
Γαλλία	2,854	0,250	0,836	1,769
Σουηδία	2,505	0,244	1,042	1,220
Ε.Ε-15	2,338	0,196	0,701	1,441
Ισπανία	2,113	0,016	0,589	1,527
Πορτογαλία	1,951	0,129	0,542	1,279
Αυστρία	1,943	0,112	0,461	1,370
Νορβηγία	1,673	0,126	0,666	0,882
Ιρλανδία	1,521	:	0,607	0,914
Ιταλία	1,278	:	0,663	0,665
Ηνωμένο Βασίλειο	0,866	0,368	0,154	0,344
Λουξεμβούργο	0,641	:	:	0,641
Ελλάδα	0,524	:	0,113	0,411

Πηγή: Eurostat, Labour Market Policy database, June 2005

Διάγραμμα 1

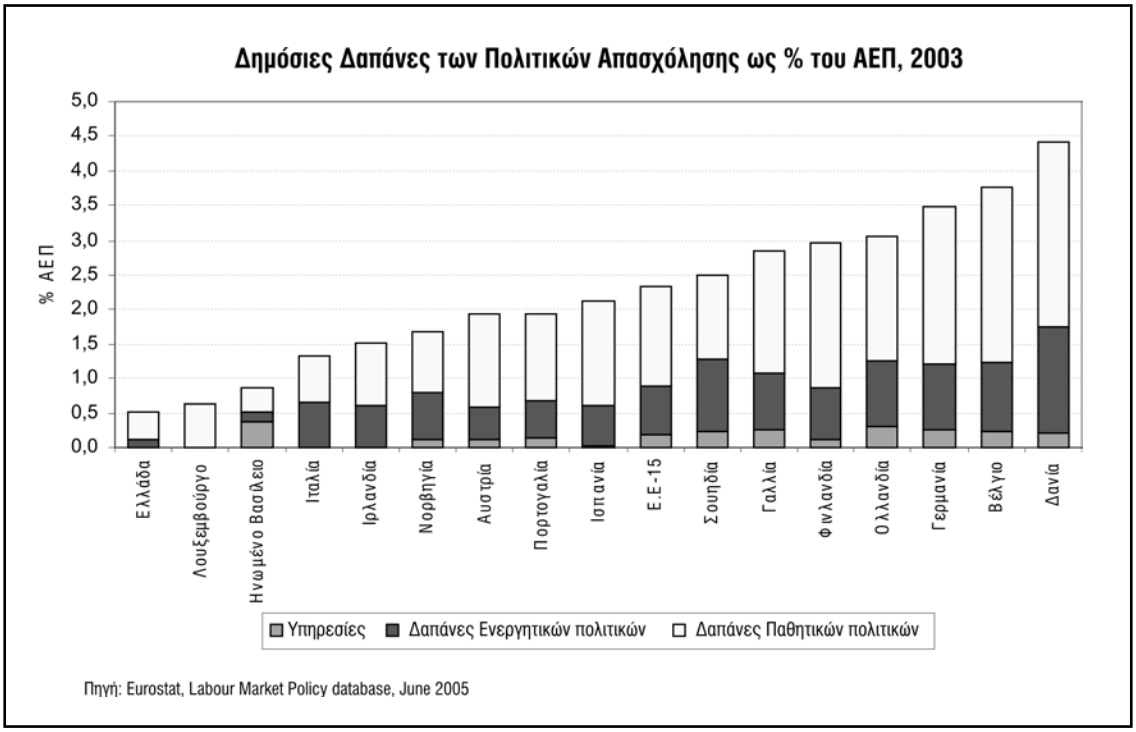

Η επιβάρυνση αμοιβής εργασίας στον ιδιωτικό τομέα εξαιτίας των κυβερνητικών μέτρων που έχουν ληφθεί.

Οι υπολογισμοί αφορούν σε ανύπαντρο εργαζόμενο χωρίς παιδιά του οποίου οι καθαρές αποδοχές κατά το 2005 ανήλθαν σε 1060 ευρώ (δηλαδή όσο η μέση καθαρή μηνιαία αμοιβή) και ο οποίος καταβάλλει ενοίκιο για τη μίσθωση κατοικίας 35 τετραγωνικών μέτρων. Οι επιπλέον δαπάνες που θα πραγματοποιήσει για την αγορά των ίδιων αγαθών και υπηρεσιών, εξαιτίας των μέτρων που λήφθηκαν, αναλύονται ως εξής:

Η επιβάρυνσή του από την αύξηση του Φ.Π.Α. ανέρχεται σε περίπου 1,5% και από την αύξηση της τιμής του πετρελαίου θέρμανσης σε 0,8% (βλ. παλαιότερα σχετικά σημειώματα). Η συνολική επιβάρυνση από τους δύο αυτούς παράγοντες ανέρχεται σε 1,5%+0,8%=2,3%. Επιπλέον, εάν ο εργαζόμενος πραγματοποιεί υπερωριακή απασχόληση μίας ώρας ημερησίως, τότε η μείωση της αμοιβής του εξαιτίας των νέων ρυθμίσεων θα ανέλθει σε 2,6% (βλ.παλαιότερο σχετικό σημείωμα), ενώ η συνολική μείωση της αμοιβής του θα ανέλθει σε 2,3%+2,6%=4,9%. Εάν ο εργαζόμενος πραγματοποιεί υπερωριακή απασχόληση δύο ωρών ημερησίως (αυτό θα συμβεί γιατί ο μέσος εβδομαδιαίος χρόνος είναι πάνω από 42,5 ώρες), τότε η μείωση της αμοιβής του εξαιτίας των νέων ρυθμίσεων θα ανέλθει σε 5,2% περίπου, και η συνολική μείωση της αμοιβής του σε 2,3%+5,2%=7,5%. Εκτιμούμε ότι η μέση επιβάρυνση (από Φ.Π.Α., πετρέλαιο, μείωση αμοιβής υπερωριών) για το σύνολο των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα ανέρχεται σε 3,1%.

Παράλληλα, από τη μη τιμαριθμοποίηση των φορολογικών συντελεστών και της φορολογικής κλίμακας των μισθωτών υπηρεσιών, για το 2005 και το 2006 προκύπτει

μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος του εργαζόμενου κατά 1,1% τον χρόνο. Έτσι η μέση συνολική επιβάρυνση το 2005 σε σχέση με το 2004 για το σύνολο των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα ανέρχεται σε 4,2%. (3,1% + 1,1% = 4,2%).

Εάν συνυπολογισθεί το επίπεδο του πληθωρισμού (3,3% το 2006), τότε για να διατηρηθεί η αγοραστική δύναμη των αμοιβών των εργαζομένων, οι αυξήσεις στην Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. θα πρέπει να είναι 7,5%. Στο ποσοστό αυτό εάν προστεθεί το ποσοστό αύξησης της παραγωγικότητας της εργασίας (1,9% το 2006), οι αυξήσεις στην Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. θα πρέπει να είναι 9,4% για να μη γίνει η αναδιανομή του εισοδήματος σε βάρος της εργασίας.

Πέραν των πιο πάνω και για να υπάρξει σύγκλιση με την παραγωγικότητα της εργασίας η οποία να πλησιάζει τον μέσο όρο των χωρών μελών της Ευρωζώνης και για να αρχίσει να μειώνεται το χάσμα που υπάρχει στον μέσο και στον κατώτατο μισθό της χώρας μας δεν μπορεί παρά να γίνει δεκτό το αίτημα μας για σημαντική ενίσχυση του κατώτατου μισθού και των ημερομισθίων ώστε σε χρονικό ορίζοντα τριετίας να αντιμετωπισθεί αυτή η διευρυμένη εισοδηματική και κοινωνική ανισότητα.

Ο ΚΑΤΩΤΑΤΟΣ ΜΙΣΘΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ 25 ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Ο κατώτατος μισθός σε εθνικό επίπεδο ισχύει στα 18 από τα 25 κράτη μέλη που αποτελούν από την 1η Μαΐου του 2004 την διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς επίσης και στις 3 υποψήφιες προς ένταξη χώρες. Συγκεκριμένα ο κατώτατος μισθός σε εθνικό επίπεδο τον οποίο οφείλουν να τηρούν οι συλλογικές διαπραγματεύσεις στα διάφορα ειδικότερα επίπεδα (κλαδικό, επιχειρησιακό) ισχύει σε εννέα από τα 15 παλιά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Βέλγιο, Ελλάδα, Ισπανία, Γαλλία, Ιρλανδία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία, Πορτογαλία και Ηνωμένο Βασίλειο). Το ύψος του, είτε ορίζεται από την κυβέρνηση στην βάση των προτάσεων των κοινωνικών συνομιλητών (Γαλλία, Ισπανία, Λουξεμβούργο, Ηνωμένο Βασίλειο και Ιρλανδία), είτε προκύπτει από την συλλογική διαπραγμάτευση μεταξύ κοινωνικών συνομιλητών (Βέλγιο και Ελλάδα) και εφαρμόζεται συνήθως στο σύνολο των εργαζομένων της οικονομίας και σε όλα τα επαγγέλματα. Ο κατώτατος μισθός σε εθνικό επίπεδο ισχύει επίσης και στα 9 από τα 10 νέα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Τσεχία, Εσθονία, Ουγγαρία, Λιθουανία, Λετονία, Μάλτα, Πολωνία, Σλοβενία, Σλοβακία), όπως και στις 3 υποψήφιες χώρες (Βουλγαρία, Ρουμανία, και Τουρκία). Σχεδόν σε όλες ορίζεται από την κυβέρνηση είτε μονομερώς είτε στην βάση προτάσεων, διαβουλεύσεων ή διαπραγματεύσεων μεταξύ κυβέρνησης και κοινωνικών συνομιλητών. Στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωση (Αυστρία, Γερμανία, Δανία, Ιταλία, Σουηδία, Φιλανδία και Κύπρο) δεν ισχύει μεν κατώτατος μισθός σε εθνικό επίπεδο, υπάρχουν όμως κατώτατοι μισθοί σε κλαδικό επίπεδο.

Τα πιο πρόσφατα διαθέσιμα στοιχεία της Eurostat για συγκρίσεις ανάμεσα στις διάφορες χώρες, αφορούν στους κατώτατους μηνιαίους μισθούς των εργαζομένων με πλήρη απασχόληση την 1η Ιανουαρίου του 2004 (Anne Paterson, Statistiques en bref, populations et conditions sociales 10/2004). Πρόκειται για τους κατώτατους μηνιαίους μικτούς μισθούς δηλαδή τους μισθούς πριν την αφαίρεση του φόρου εισοδήματος και των κοινωνικών εισφορών που καταβάλλουν οι εργαζόμενοι. Πρέπει να σημειωθεί ότι στα στοιχεία αυτά η Eurostat λαμβάνει υπόψη τις περιπτώσεις, όπου ο μηνιαίος μισθός καταβάλλεται πάνω από 12 φορές ετησίως -όπως αυτό συμβαίνει στην Ισπανία, Πορτογαλία και Ελλάδα όπου ο μισθός καταβάλλεται 14 φορές ετησίως- και έχουν διορθωθεί τα στοιχεία ώστε να ληφθούν υπόψη αυτές οι πληρωμές.

Από την σύγκριση των κατώτατων μηνιαίων μισθών σε ευρώ, προκύπτει ότι οι αποκλίσεις είναι ήδη μεγάλες στην ΕΕ-15, ανάμεσα στις νότιες χώρες μέλη (Πορτογαλία, Ελλάδα και Ισπανία) και στις υπόλοιπες χώρες παλιά μέλη της

Ευρωπαϊκής Ένωσης, και βέβαια είναι ακόμη μεγαλύτερη η απόσταση που χωρίζει τους κατώτατους μισθούς των νέων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με εξαίρεση την Μάλτα και την Σλοβενία - και των υποψήφιων χωρών από τους αντίστοιχους μισθούς τόσο των κρατών μελών του ευρωπαϊκού νότου και κυρίως των υπολοίπων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διάγραμμα 1

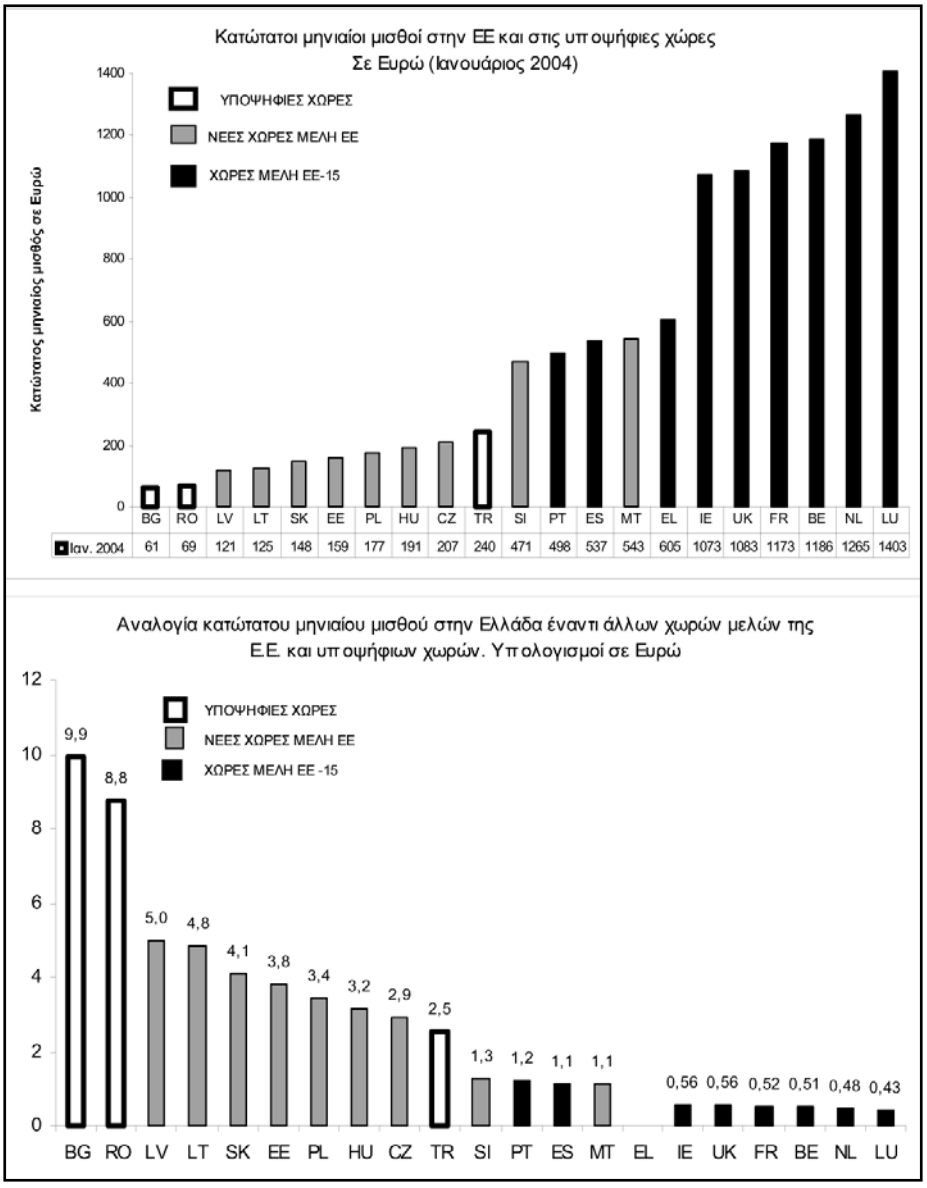

Πηγή: Eurostat (Statistiques en bref, 10/2004)

Το διάγραμμα διαβάζεται ως εξής: οι κατώτατες αποδοχές στην Ελλάδα σε Ευρώ είναι 9,9 φορές μεγαλύτερες από τις κατώτατες αποδοχές της Βουλγαρίας και σε σύγκριση με τις κατώτατες αποδοχές της Γαλλίας προκύπτει ότι αποτελούν 52% των αντίστοιχων αποδοχών, κ.ο.κ.

Διάγραμμα 2

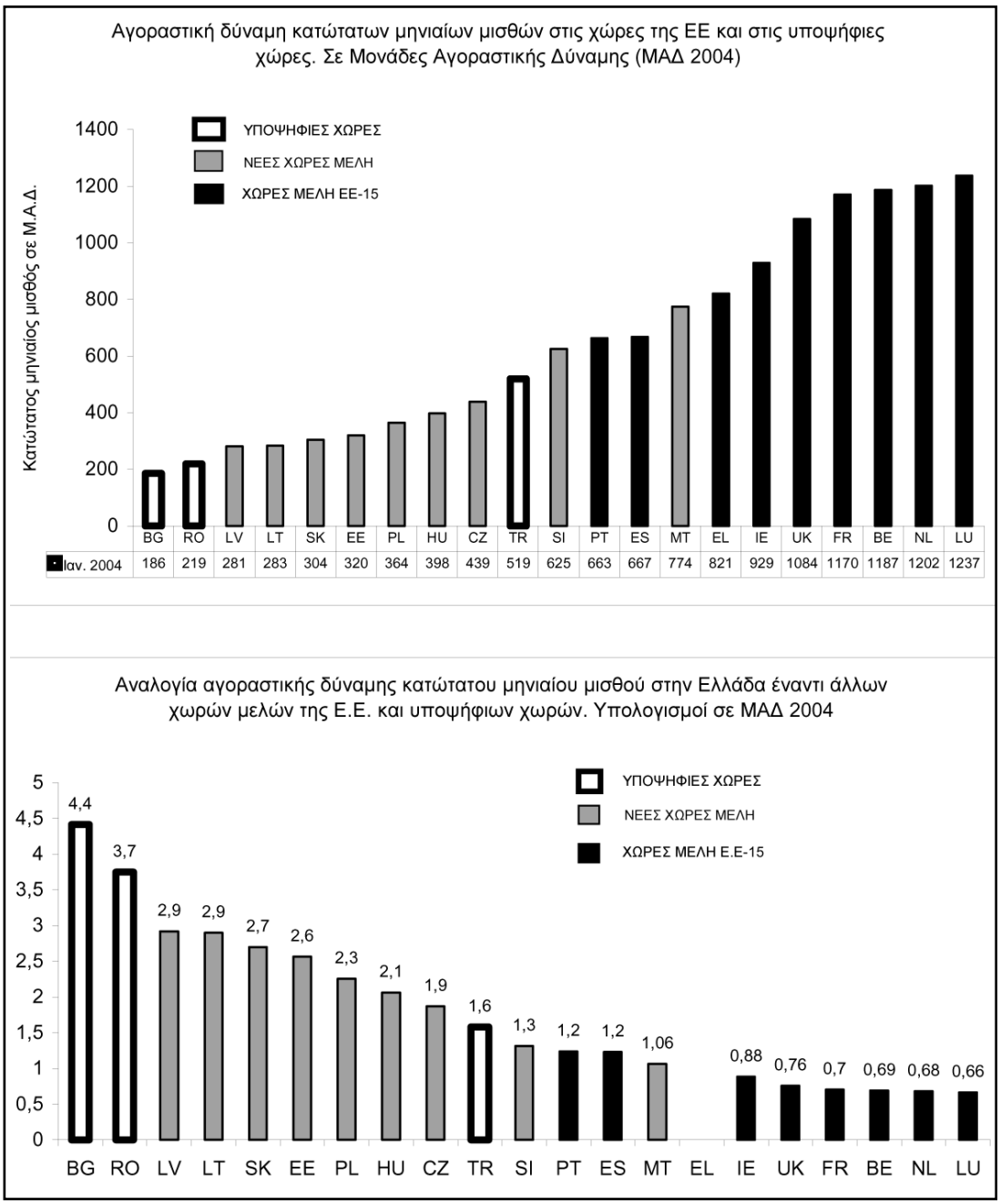

Πηγή: Eurostat (Statistiques en bref, 10/2004)

Το διάγραμμα διαβάζεται ως εξής: η αγοραστική δύναμη των κατώτατων αποδοχών στην Ελλάδα σε ΜΑΔ είναι 4,4 φορές μεγαλύτερη από την αγοραστική δύναμη των κατώτατων αποδοχών της Βουλγαρίας και σε σύγκριση με την αγοραστική δύναμη των κατώτατων αποδοχών της Γαλλίας προκύπτει ότι αποτελεί το 70% των αντίστοιχων αποδοχών κ.ο.κ.

Ειδικότερα, με βάση τα στοιχεία ο κατώτατος μηνιαίος μισθός σε απόλυτα μεγέθη:

- ξεπερνά τα 1000 ευρώ στην Ιρλανδία, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Γαλλία, το Βέλγιο, Ολλανδία και το Λουξεμβούργο,
- κυμαίνεται μεταξύ 471 και 605 ευρώ στην Πορτογαλία, Ισπανία, Ελλάδα όπως και σε δύο νέα κράτη μέλη την Σλοβενία και τη Μάλτα,
- τέλος, κυμαίνεται μεταξύ 61 και 240 ευρώ στα υπόλοιπα νέα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στις υποψήφιες χώρες.

Στην σύγκριση αυτή σε απόλυτα μεγέθη, ο κατώτατος μηνιαίος μισθός την Ελλάδα σε ευρώ, είναι κατά πολύ μεγαλύτερος από τον αντίστοιχο μισθό που ισχύει στην μεγάλη πλειοψηφία των νέων κρατών μελών και των υποψήφιων χωρών (είναι περίπου δεκαπλάσιος από τον αντίστοιχο μισθό στην Βουλγαρία, περίπου τριπλάσιος από τους αντίστοιχους μισθούς στην Τσεχία και στην Ουγγαρία) και ξεπερνά επίσης τους κατώτατους μισθούς της Πορτογαλίας και της Ισπανίας. Αντίθετα όμως, οι κατώτατοι μισθοί στην Ελλάδα απέχουν πολύ από τους αντίστοιχους μισθούς των άλλων χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις οποίες ισχύει ο κατώτατος μισθός σε εθνικό επίπεδο, καθότι στην Ιρλανδία ο κατώτατος μισθός είναι 1,8 φορές και στο Λουξεμβούργο 2,3 φορές μεγαλύτερος από τον κατώτατο μισθό που ισχύει στην Ελλάδα. Με άλλα λόγια, ο κατώτατος μηνιαίος μισθός σε ευρώ στην Ελλάδα ανέρχεται περίπου στο ήμισυ (50%) του αντίστοιχου κατώτατου μισθού των πλουσιότερων χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις οποίες ισχύει ο κατώτατος μισθός σε εθνικό επίπεδο.

Η σύγκριση των κατώτατων μισθών γίνεται σε Μονάδες Αγοραστικής Δύναμης, οι οποίες λαμβάνουν υπόψη τις διαφορές των τιμών ανάμεσα στις χώρες για ένα καλάθι αγαθών και υπηρεσιών τα οποία είναι συγκρίσιμα και αντιπροσωπευτικά. Στόχος είναι να εξαλειφθούν οι διαφορές του επιπέδου των τιμών στις δαπάνες της τελικής κατανάλωσης των νοικοκυριών. Επομένως οι κατώτατοι μισθοί που εκφράζονται σε εθνικό νόμισμα, μετατρέπονται σε μία κοινή «επίπλαστη» νομισματική μονάδα ώστε η αγοραστική τους δύναμη να είναι συγκρίσιμη.

Διαπιστώνεται ότι οι αποστάσεις των κατώτατων μηνιαίων μισθών είναι μικρότερες όταν τα στοιχεία εκφράζονται σε Μονάδες Αγοραστικής Δύναμης από ότι σε ευρώ. Ειδικότερα, η εξάλειψη των διαφορών στις τιμές ανάμεσα στις χώρες έχει ως αποτέλεσμα να αυξάνεται ο κατώτατος μισθός στις υποψήφιες χώρες, στα νέα κράτη μέλη όπως επίσης και στην Πορτογαλία, στην Ισπανία και στην Ελλάδα. Αντίθετα στις πιο πλούσιες χώρες, η εφαρμογή των μονάδων αγοραστικής δύναμης (ΜΑΔ), μεταφράζεται σε σχετική μείωση του επιπέδου του κατώτατου μισθού. Στα 9 παλαιά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο κατώτατος μισθός σε ευρώ κυμαίνεται μεταξύ 498 και 1403 ευρώ, που αντιστοιχεί σε πολλα-πλασιαστή 2,8 ανάμεσα στον χαμηλότερο και στον υψηλότερο κατώτατο μισθό. Αντίθετα, ο κατώτατος μισθός σε ΜΑΔ κυμαίνεται μεταξύ 663 και 1237, πράγμα που αντιστοιχεί σε έναν πολλαπλασιαστή 1,8. Η επίδραση είναι ακόμη μεγαλύτερη στα νέα κράτη μέλη και στις υποψήφιες χώρες όπου ο κατώτατος μισθός σε ευρώ κυμαίνεται μεταξύ 61 και 543 ευρώ και ο πολλαπλασιαστής είναι σ' αυτή την περίπτωση 8,9 έναντι 4,1 όταν ο κατώτατος μισθός εκφράζεται σε Μονάδες Αγοραστικής Δύναμης.

Για την Ελλάδα τα στοιχεία που δημοσιεύει η Eurostat για την 1η Ιανουαρίου του 2004, αφορούν στο ύψος του κατώτατου μηνιαίου μισθού πριν την υπογραφή της νέας ΕΓΣΣΕ 2004-2005 (τέλη Μαΐου 2004) και η οποία έχει αναδρομική ισχύ από 1.1.2004. Σύμφωνα με τα νέα δεδομένα για την Ελλάδα, ο κατώτατος μισθός σε 12 μήνη βάση - συνυπολογίζοντας το γεγονός της 14μηνης καταβολής του μισθού - ανέρχεται σε 630,77 ευρώ και σε 856 ΜΑΔ Αυτή η διόρθωση με τα νέα δεδομένα δεν μεταβάλλει την κατάταξη της χώρας η οποία παραμένει ίδια και στις δύο περιπτώσεις των συγκρίσεων που προηγήθηκαν τόσο σε ευρώ όσο και σε ΜΑΔ.

Από τις μισθολογικές αυξήσεις που προβλέπονται από την νέα διετή Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΕΓΣΣΕ 2004-2005), προκύπτει ότι οι ετήσιες αποδοχές των αμειβόμενων με τον κατώτατο μισθό θα αυξηθούν το 2004 κατά 4,93% σε ονομαστικούς όρους και 1,47% σε πραγματικούς όρους (με πρόβλεψη του ΟΟΣΑ για πληθωρισμό 3,4% το 2004) και αντίστοιχα κατά 5,78% και 2,4% το 2005 (με πρόβλεψη του ΟΟΣΑ για πληθωρισμό 3,3% το 2005).

Πίνακας 1. Εξέλιξη κατώτατου μισθού και ημερομισθίου στην Ελλάδα 1984-2005

ΕΓΣΣΕ-ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	ΧΡΟΝΟΣ ΙΣΧΥΟΣ ΑΠΟ - ΕΩΣ	ΗΜΕΡΟ-ΜΙΣΘΙΟ (δραχμές)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΥΞΗΣΗΣ	ΜΙΣΘΟΣ (δραχμές)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΥΞΗΣΗΣ %	ΕΤΗΣΙΕΣ ΟΝΟΜΑ-ΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΔΟΧΕΣ (12 μήνες) δρχ.	Ποσοστό αύξησης ετήσιων ονομαστικών αποδοχών (σχέση προηγ. Έτους)	(Ποσοστό μεταβολής) Σύγκριση μέσου ετήσιου ΔΤΚ κάθε έτους με τον αντίστοιχο προηγ. έτους	Ποσοστό μεταβολής πραγματικών αποδοχών
ΕΓΣΣΕ 1984	1.5-31.8.84 1.5-31.8.84 1.9-31.12.84	1202 1285 1314	10,8 6,9 2,2	27012 28876 29511	10,8 6,9 2,2	341596	-	18,6%	-
ΕΓΣΣΕ 1985	1.1-30.4.85 1.5-31.8.85 1.9-31.12.85	1422 1516 1548	8,2 6,6 2,1	31931 34038 34759	8,2 6,6 2,1	402912	17,9%	19,2%	-1,09%
1986	1.1-31.4.86 1.5-31.8.86 1.9-31.12.85	1618 1639 1716	4,5 1,3 4,7	36316 36792 38251	4,5 1,3 4	445436	10,5%	23,1%	-10,25%
1987	1.1-30.4.87 1. 5-31.8.87 1.9-31.12.87	1787 1805 1886	4,1 1 4,5	40100 40501 42324	4,8 1 4,5	491700	10,38%	16,4%	-5,1%
ΕΓΣΣΕ 1988	1.1-31.4.88 1.4-31.8.88 1.9-31.12.88	2074 2106 2243	10 1,5 6,5	46443 47143 50207	9,7 1,5 6,5	575172	16,9%	13,5%	+ 3%
ΕΓΣΣΕ 1989	1.1-30.4.89 1.5-31.8.89 1.9-31.12.89	2450 2475 2705	9,3 1 9,3	54828 55376 60506	9,2 1 9,3	682840	18,7%	13,7%	+ 4,39%
ΕΓΣΣΕ 1990	1.1-31.8.90 1.9-31.12.90	2911 3118	7,6 7,1	65105 69727	7,6 7,1	808992	18,4%	20,4%	-1,6%
ΕΓΣΣΕ 1991	1.1.91 1.7.91	3315 3501	6,3 5,6	74121 78272	6,3 5,6	914358	13,02%	19,5%	-5,4%
1992	1.1.92 1.7.92	3721 3870	6,28 4	83160 86487	6,24 4	1017882	11,3%	15,8%	-3,8%
ΕΓΣΣΕ 1993	1.1.93 1.7.93	4081 4411	5,45 8,08	91206 98568	5,45 8,07	1138644	11,8%	14,4%	-2,2%
ΕΓΣΣΕ 1994	1.1.94 1.7.94	4632 4934	5 6,5	103497 110225	5 6,5	1282332	12,6%	10,9%	+ 1,53%
1995	1.1.95 1.7.95	5132 5336	4 4	114634 119220	4 4	403124	9,41%	8,9%	+ 0,46%
ΕΓΣΣΕ 1996	1.1.96 1.7.96	5531 5753	3,5 4	123520 128460	3,5 4	1511880	7,75%	8,2%	- 0,41%
1997	1.1.97 1.7.97	6000 6195	1% + 3,25% 3,25%	133962 138315	1% +3,25% 3,25%	1633662	8,05%	5,5%	2,4%
ΕΓΣΣΕ 1998	1.1.98 1.7.98	6364 6492	0,2%+2,5% 2%	142056 144897	0,2%+2,5% 2%	1721718	5,.39%	4,8%	0,56%
1999	1.1.99 1.7.99	6609 6701	0,4% + 1.4% 1,4%	147513 149578	0,4% + 1.4% 1,4%	1782548	3,53%	2,6%	0,9%
ΕΓΣΣΕ 2000	1.1.00 1.7.00	6882 6986	0,7% + 2% 1,5%	153643 155947	0,7% + 2% 1,5%	1857474	4,2%	3,2%	0,97%
2001	1.1.01 1.7.01	7111 7218	1,8% 1,5%	158754 161136	1,8% 1,5%	1919274	3,3%	3,4%	-0,09%
ΕΓΣΣΕ 2002 (σε-ευρώ)*	1.1.02 1.7.02	21,95 22,35	1,1%+ 2,5% 1,8%	490,04 498,86	1,1%+ 2,5% 1,8%	5933,39	5,34%	3,6%	1,68 %
2003	1.1.03	23,29	0,3% + 3,9%	519,87	0,3% + 3,9%	6238,44	5,14%	3,5%	1,58%
ΕΓΣΣΕ 2004	1.1.04 1.9.04	24,22 25,01	4% 2% + 8 ευρώ (μηνιαίως)	540,66 559,98	4% 2% + 8,5ευρώ (μηνιαίως)	6545,88	4,93%	3,4%**	1,47%
2005	1.1.05 1.9.05	25,56 26,41	2,2% 3,3%	572,30 591,18	2,2% 3,3%	6924,24	5,78%	3,3%**	2,4%

Πηγή: ΙΝΕ-ΓΣΕΕ/ΑΑΕΑΥ

- *Από το έτος 2002 και μετά οι αποδοχές είναι σε ευρώ*
- *Προβλέψεις ΟΟΣΑ*

Δραστηριότητες ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

➤ **Δεκέμβριος 2005.**

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ συμμετείχε (Β. Τακούδης) στα συνέδρια και στις επιστημονικές εκδηλώσεις προς τιμήν αυτών των συνεδρίων των δύο Συνδικαλιστικών Συνομοσπονδιών CSRM και SOLIDARITATE της Δημοκρατίας της Μολδαβίας.

➤ **Δεκέμβριος 2005.**

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ συμμετείχε (Β. Τακούδης) ως επιστημονικός συντονιστής στη συνάντηση εργασίας που πραγματοποιήθηκε στη Μολδαβία με θέμα «Το πρόβλημα της μετανάστευσης στη Δημοκρατία της Μολδαβίας», στα πλαίσια του προγράμματος DAC του Υπ. Εξωτερικών που συμμετέχουν από κοινού το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ και ο ΟΑΕΔ.

➤ **18 Ιανουαρίου 2006.**

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ συμμετείχε (Χρ. Τριανταφύλλου) στις εργασίες της Συμβουλευτικής Επιτροπής του Ευρωπαϊκού Συνδικαλιστικού Ινστιτούτου - Τμήμα Εκπαίδευσης & Επιμόρφωσης (πρώην ETUCO) στις Βρυξέλες, με θέμα τον απολογισμό για το 2005 και τον προγραμματισμό των δραστηριοτήτων συνδικαλιστικής επιμόρφωσης του Ινστιτούτου για το έτος 2006.

➤ **20 Ιανουαρίου 2006.**

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ συμμετείχε (Σ. Ρομπόλης) σε σεμινάριο συνδικαλιστικής επιμόρφωσης που διοργάνωσε το Εργατικό Κέντρο Μεσολογγίου με θέμα «Η Ελληνική Οικονομία και η Απασχόληση». Στο Σεμινάριο παρευρέθηκε και ο Αντιπρόεδρος του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ Δ. Στρατούλης.

➤ **20 Ιανουαρίου 2006.**

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ συμμετείχε (Γ. Κουζής) στην συζήτηση που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της εκπομπής «Ραντεβού με τον πολίτη» της Νέας Ελληνικής Τηλεόρασης, (ΝΕΤ) με θέμα τις πρόσφατες εργασιακές εξελίξεις.

➤ **21 Ιανουαρίου 2006.**

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ συμμετείχε (Σ. Ρομπόλης) σε σεμινάριο συνδικαλιστικής επιμόρφωσης που διοργάνωσε το Εργατικό Κέντρο Ναυπάκτου με θέμα «Η Ελληνική Οικονομία και η Απασχόληση». Στο σεμινάριο παρευρέθηκε και ο Αντιπρόεδρος του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ Δ. Στρατούλης.

ΑΝΑΚΟΊΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΈΝΩΝ ΣΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΎΤΟ ΕΡΓΑΣΊΑΣ ΤΗΣ ΓΣΕΕ

Χθές το βράδυ ο Πρόεδρος της ΓΣΕΕ και του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ Χρήστος Πολυζωγόπουλος και ο Επιστημονικός Διευθυντής του Ινστιτούτου Εργασίας Σάββας Ρομπόλης, δέχτηκαν στο κέντρο της Αθήνας άγρια επίθεση από διαδηλωτές που συμμετείχαν σε πορεία υπέρ της απελευθέρωσης τριών αναρχικών. Λόγω αυτής της επίθεσης κινδύνευσαν να υποστούν ανεπανόρθωτες σωματικές βλάβες και νοσηλεύτηκαν σε νοσοκομείο.

Δεν γνωρίζουμε στο όνομα ποιών πολιτικών θέσεων ή σκοπιμοτήτων έγιναν αυτές οι επιθέσεις. Γνωρίζουμε όμως οτι η αντιμετώπιση με την ωμή σωματική βία, των διαφωνιών με συνδικαλιστικά στελέχη, πολιτικά πρόσωπα, επιστημονικά στελέχη, ή θεσμούς, δεν οδηγεί στο δρόμο της ελευθερίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Οδηγεί στην ενίσχυση αυτών που αποκτούν το μονοπώλιο της βίας, δηλαδή στην ενίσχυση των κρατικών, φασιστικών, ή "επαναστατικών" ένοπλων συμμοριών.

Με Πρόεδρο τον Χρήστο Πολυζωγόπουλο και Επιστημονικό Διευθυντή τον Σάββα Ρομπόλη, το ΙΝΕ της ΓΣΕΕ έχει βρεθεί με κάθε ευκαιρία στο πλευρό των μεταναστών, των απεργών, των συνδικαλιστικών οργανώσεων στους χώρους εργασίας, των ανέργων. Το μελετητικό του έργο υποστηρίζει τους αγώνες για τους μισθούς, τις συντάξεις, τις κοινωνικές δαπάνες, την ελευθερία της οργάνωσης και της διαμαρτυρίας στους χώρους εργασίας. Οι άνθρωποι της εργασίας δεν καταγγέλλουν την ύπαρξη και τη δραστηριότητα του. Την χρειάζονται και επιδιώκουν την ενίσχυσή της.

Οι εργαζόμενοι στο ΙΝΕ ΓΣΕΕ δηλώνουν κατηγορηματικά ότι θα υπερασπιστούν με κάθε μέσο τη δυνατότητα των πολιτικών και επιστημονικών τους στελεχών, να δρούν και να εργάζονται στο πλαίσιο του συνδικαλιστικού κινήματος της Ελλάδας, και θα υπερασπιστούν με κάθε μέσο τη ατομική τους ελευθερία και την ελεύθερη έκφραση των θέσεων και απόψεών τους. Καλούν τους εργαζόμενους, την επιστημονική κοινότητα, τους συνδικαλιστές και τους αγωνιστές των ανθρώπινων και κοινωνικών δικαιωμάτων, να στηρίξουν αυτό τον αγώνα και να εκδηλώσουν έμπρακτα τη συμπαράστασή τους προς τα θύματα της χθεσινής επίθεσης και προς το έργο τους στον θεσμό τον οποίο υπηρετούν.

1 Φεβρουαρίου 2006

ΙΝΕ/ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ
Εμμανουήλ Μπενάκη 71Α, Τ.Κ. 106 81
Κωδ. 3385